

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XIX. De Christi resurrectionen et ejus glorificatione.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

nium pœnarum et injuriarum quas sustinui triginta tribus annis; in quanta vixi miseria, et quanta mihi exhibebatur contumelia a mea creatura, et tandem mortuus sum in cruce morte amarissima, ob amorem hominis animæ, quam mihi in sponsam mercatus sum meo pretioso sanguine. Hæc omnia unicuique ita sint accepta et grata, ac si ad ipsius solummodo sum perpessus salutem. »

CAPUT XIX.

DE CHRISTI RESURRECTIONE ET EJUS GLORIFICATIONE.

In
resurrec-
tione
Christi
operata est
tota Trinitas
et omnis
creatura
ministravit.

In sancta nocte lætabundæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, hæc ancilla Christi vidit ipsum, quasi in sepulcro resideret, et agnovit divinitus illustrata, qualiter Deus Pater totam suam divinam potentiam humanitati Christi in ejus resurrectione dedisset, Filiique Dei persona omnem suam clarificationem quam ab æterno a Patre habuit, Spiritusque Sanctus omnem suam dulcedinem, bonitatem et amorem plene infudit ejus glorificatæ humanitati. Dixitque ad eam Dominus : « In mea resurrectione cœlum et terra cum omni creatura mihi ministrabant. » Et illa : « Et quomodo, inquit, tibi cœlum servivit? » Respondit : « Omnes angelici Spiritus in obsequio mihi aderant. » Et statim videbatur sibi quod videret multitudinem Angelorum circa sepulcrum, ita quod a terra usque ad cœlum Dominum circumdarent quasi murus. Tunc illa dixit : « Eia, et quid Angeli tibi illa hora decantaverunt, qui in Nativitate tua *Gloria in excelsis* cecinerunt? » Cui Dominus : « *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, et :

Eia et eia nunc simul jubilemus Domino, laus in excelsis altithrono, licet non eadem verba, tamen ejusdem sensus cecinerunt.

Vidit etiam totam Congregationem circa Dominum, de cujus Corde plures radii in singulas personas transibant. Et Dominus cuilibet manum suam extendens glorificationem suam donavit dicens: « En claritatem meæ glorificatæ humanitatis vobis tribuo, quam cordis munditia et dulci in invicem socialitate, ac vera patientia conservabitis, ac in die judicii in vobis cum gloria præsentabitis. »

DE UNGUENTO SPIRITUALI.

ITEM cum sepulcrum visitaretur, hæc Deo devota virgo ardenti corde dixit ad Dominum: « Eia, dilecte mi, ex millibus electe, doce me quo unguento te animæ meæ amatorem peruŕgam. » Cui Dominus: « Accipe illam inenarrabilem suavitatem quæ ab æterno de meo divino profluxit Corde in Patrem et Spiritum Sanctum, de qua tibi conficias vinum. Secundo, illam dulcedinem a qua indulcoratum est præ omnibus cordibus cor Genitricis meæ virgineum, de qua tibi facias mel dulcissimum. Tertio, devotionem qua antè passionem eram in ferventissimo desiderio et devotione ac amore ardentissimo, de qua tibi conficias balsamum peroptimum. » Continuo se vidit habere pixidem plenam unguento redolente odore mirifico, de quo secundum cordis sui desiderium perunxit Dominum, et vulnera ejus rosea, animæ vera medicamina, est osculata.

Ex divino
Corde et
ex corde
B. Virginis
cum
devotione
Christi
conficitur
unguentum
spirituale.

DE DOMO CORDIS.

POST hæc ostendit ei Dominus pulcherrimam domum excelsam et amplam nimis; intra quam aliam vidit domunculam factam ex lignis cedrinis, interius laminis argenteis valde splendidis coopertam, in cujus medio Dominus

Cor
Domini
tamquam
domus in
qua
introducitur
anima.

residebat. Hanc domum Cor Dei esse bene recognovit, quia multoties ipsum tali viderat forma; domuncula vero interior animam illam figurabat quæ, sicut ligna cedrina imputribilia sunt, immortalis est et æterna. Hujus domunculæ janua erat ad Orientem posita, habens pessulum aureum, in quo aurea catenula pendeat, tendens in Cor Dei, ita ut cum janua aperiretur, catenula illa Cor Dei commovere videretur¹. Per januam intellexit designari desiderium animæ; per pessulum, ejus voluntatem; per catenulam vero Dei desiderium, quod semper animæ desiderium et voluntatem prævenit et excitat et trahit ad Deum. Et ait Dominus ad eam: « Sic anima tua semper est in Corde meo inclusa et ego in corde animæ tuæ. Et licet in intimis tuis me contineas, ita ut intimior sim omni intimo tuo, tamen divinum Cor meum ita excellens et supereminens est animæ tuæ ut omnino inattingibile videatur, quod per hujus domus celsitudinem et amplitudinem denotatur. »

Ante
Communionem
quasi a
quatuor
partibus se
perspiciat
anima.

Anima autem orabat Dominum quatenus eam ad sui prædignissimi corporis susceptionem dignaretur præparare. Cui ille respondit: « Dum vis communicare diligenter animæ tuæ domum perspicias, si parietes ejus aut læsi sint aut infecti. In orientali parte considera quam studiosa vel quam negligens in omnibus quæ ad Deum pertinent fueris: scilicet in laude Dei et gratiarum actione, in oratione, in ejus observatione mandatorum. In parte australi, perpende quam devota fueris Matri meæ et omnibus Sanctis; quantum profeceris eorum exemplis et doctrina. In occidentali parte, intuere diligenter et examina quantum profeceris sive defeceris in virtutibus: quam obediens, quam humilis, quam patiens ad injurias; siregulam tuam et statuta bene tenueris, si vitia in te exterminaveris et deviceris. In parte aquilonari, attende quam fidelis toti fueris Ecclesiæ, qualiter erga proximum

1. Cf. part. iv. c. 20.

egeris; si ipsum intima charitate dilexeris, si omnia adversa ejus tua reputaveris, si pro peccatoribus et animabus fidelium et omnibus indigentibus devote oraveris. Et si quam maculam aut læsionem in omnibus his inveneris, per humilem pœnitentiam et satisfactionem studeas reparare. » Dehinc anima ipsum domum intrans, ad pedes Domini cecidit, quam ille dignanter elevans in sinu suo posuit, et ter osculans dixit: « Do tibi osculum pacis, ex parte omnipotentiae, sapientiae et incommutabilis bonitatis meae. »

Cum autem cantaretur Missa, *Resurrexi*¹, Dominus benignissime illi blandiebatur dicens: « Ecce *resurrexi*, et adhuc tecum sum, perpetuo tecum mansurus. *Posuisti super me manum tuam*, hoc est, intensionem omnium operum tuorum. » Et aliis multis mirabilibus ineffabilibus verbis eam est allocutus. Anima autem ad tantam Domini dignationem stupefacta, humili reverentia a Deo se elongare volebat; quam Dominus magis attrahens dicebat: « Eia fave mihi, ut tecum sim et fruam deliciis meis. » Et cum *Gloria in excelsis* cantaretur, desiderabat Deum pro his donis suis collaudare. Tunc ait ad eam Dominus: « Scis quia scriptum est:

Laus pro terrenis debetur, gloria cœlis.

Si ergo laudare me cupis, glorifica me in unione illius reverentissimæ gloriæ, qua Deus Pater omnipotentia sua cum Spiritu Sancto me glorificat; et in unione altissimæ gloriæ quo inscrutabili sapientia Patrem et Spiritum Sanctum glorifico; Spiritus quoque Sanctus sua incommutabili bonitate Patrem et me dignissimo modo extollit. »

Post Tertiam itaque, dum fieret Processio, licet valde debilis esset, cum baculo a Sororibus in fine Processionis se circumduci faciebat. Et vidit Dominum Jesum in similitudinem diaconi indutum dalmatica, vexillum rubeum manu gestan-

1. Introitus in Dominica Paschæ.

Introitus
Paschæ
mystica
interpretatio.

Laus Christi
per Patrem
et Spiritum
sanctum
cum
sapientia
prolata.

Christus
tamquam
diaconus
animæ
assistit.

tem, secum et cum qualibet persona euntem. Et cum miraretur cur Dominus in similitudine diaconi cum singulis appareret, ipse Dominus Jesus dignanter respondit : « Sicut diaconus altari deservit, sic ego assisto Deo Patri meo ad omne imperium ejus paratus. Nunquam etiam aliquis diaconus tam studiosus in ministrando fuit, sicut ego cuilibet animæ fidelis assisto minister. »

QUOD DOMINUS CONGREGATIONI MINISTRABAT.

Ad Vesperas iterum, inter Antiphonam *Regina cœli*, vidit beatam Virginem in choro stantem, et virgineum Filium suum in dextra tenentem, cujus vestes trifoliis et scutis splendidis erant plenæ. Per trifolia intellexit excellentiam venerandæ Trinitatis designari, quæ tota sua divinitate in Christo corporaliter habitat; per scuta, quorum acuitas ad terram erat versa et latitudo erecta, intellexit quod Christi conversationis et passionis austeritas fine bono esset quasi terminata; sed gaudium et gloria quam pro ea accepit, in cœlesti regno fulgida et dilatata, triumphum obtinet sempiternum. Habebat etiam Dominus coronam splendidam, de qua etiam scuta pendebant, in quibus perlucidæ cruces erant, de quibus singulis quinque radii exibant. Dixitque Dominus :
• Ecce ad hoc paratus adveni ut vobis in sero ministrem. Quinque enim fercula vobis in hac cœna ministrare volo. Quorum primum est gaudium quo hodie divinitas de mea habuit humanitate, et humanitas de divinitate. Secundum est gaudium quod habui, cum amor pro universis amaritudinibus quibus me in passione replevit, inæstimabili gaudio et suæ dulcedinis affluentia omnia membra mea penetravit. Tertium est gaudium quod habui, cum Patri meo pretiosissimum pignus, scilicet animam meam, cum omnibus anima-

Quinque
gaudia
Dominus
ministrare
devotis
animabus
in Pascha
intendit.

bus quas redemi, cum ineffabili tripudio præsentavi. Quartum est gaudium quod habui, cum Pater meus plenissimam potestatem mihi tribuit honorandi, ditandi et remunerandi amicos meos, quos tanto labore et tam caro pretio acquisivi. Quintum est gaudium quod habui, ex eo quod Pater meus redemptos meos sede perenni mihi sociavit, ut sint de cætero cohæredes, et mensæ meæ convivæ. Cæteri enim reges cum amicis suis epulantes, peracto convivio, iterum ab invicem separantur; sed amici mei ubi ego sum, mansionem perpetuam mecum habebunt. Si quis ergo horum gaudiorum me admonuerit, pro primo gaudio, si tamen desideravit, dabo ei ante mortem ejus gustum meæ divinitatis; pro secundo, dabo ei intellectum cognitionis; pro tertio, animam ejus in extremis suis Patri meo præsentabo; pro quarto, fructum et participationem passionum et omnium laborum meorum ei tribuam; pro quinto, jucundam ei Sanctorum societatem donabo. »

LAUS ET ORATIO DE QUINQUE GAUDIIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI
QUOD HABUIT IN SUA GLORIOSA RESURRECTIONE ¹.

LAUDO, adoro, magnifico, glorifico et benedico te, Jesu bone, in illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando tua beatissima humanitas in resurrectione glorificationem suscepit a Patre divinæ glorificationis, et in se omnibus electis glorificationem æternam in sua divinitate tribuit. Per illud ineffabile gaudium rogo te, o amantissime mediator Dei et hominum, ut eandem quam mihi tunc dedisti claritatem, tua gratia conserves illæsam, in die judicii cum gaudio assumendam. Amen. »

Laudes
D. Mechtildis

1. Glorificatio
Christi et
in eo
Electorum.

1. Hic articulus non in Lipsiensi, sed in San-Gallensi, Vindobonensi, et Guelferbyitano legitur. Quas laudes Florentiæ tempore *Dante* vulgatas ex Boccacio constat.

2. Honor
et delectatio
quæ
membris
Christi sunt
collata.

« Laudo, adoro, magnifico, glorifico et benedico te, Jesu bone, in illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando charitas inæstimabilis quæ te in mundum de sinu Patris deposuit, et subjacere fecit omnibus pœnis et miseriis, in resurrectione tua omnia membra tua replevit honore et gaudio incomparabili, sicut in cruce repleverat dolore intolerabili. Per illud ineffabile gaudium rogo te, amantissime mediator Dei et hominum, ut dones mihi lumen intellectus et cognitionem animæ, ut sciam quid acceptum sit coram te, omni tempore. Amen. »

3. Anima-
rum
in limbis
detentorum
liberatio.

« Laudo, adoro, magnifico, glorifico et benedico te, Jesu bone, in illo ineffabili gaudio quod habuit sanctissima tua anima, quando se in pretium et pignus æternæ redemptionis cum copiosa multitudine omnium beatarum animarum ex inferni claustris, cum inæstimabili tripudio te prosequentium, Deo Patri præsentavit. Per illud ineffabile gaudium rogo te, o amantissime mediator Dei et hominum, ut in hora mortis meæ sis animæ meæ pignus sufficiens, et pretium persolvens omne debitum meum; et placam mihi Deum Patrem judicem æquissimum; et perduc me cum gaudio ante conspectum suum. »

4. Remune-
randi
amicos suos
Christo
potestas
facta.

« Laudo, adoro, magnifico, glorifico et benedico te, Jesu bone, in illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando a Deo Patre data est tibi plena potestas remunerandi, ditandi et honorandi secundum liberalitatis tuæ magnificentiam, omnes commilitones et amicos tuos, quos tam glorioso triumpho de tyrannica potestate liberasti. Per illud ineffabile gaudium rogo te, o amantissime mediator Dei et hominum, fac me participem omnium tuorum laborum et operum, et tuæ gloriosæ mortis ac beatissimæ passionis. »

« Laudo, adoro, magnifico, glorifico et benedico te, Jesu bone, in illo ineffabili gaudio quod habuisti, quando Deus Pater donavit tibi omnes amicos tuos in æternam hæredita-

tem possidendos, et impleta est illa benignissima petitio tua et voluntas qua dixisti : *Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit et minister meus*, (JOAN. XVII. 24.) ut omne gaudium et omne bonum, quod tu ipse es, ipsorum esset sine fine. Per illud ineffabile gaudium rogo te, o amantissime mediator Dei et hominum, ut dones mihi illud beatissimum omnium electorum tuorum consortium, ut te habeam una cum eis, unicum gaudium et omne bonum, hic et in æternum. Amen. »

5. Hæreditas
æterna cum
Christo
Electis data.

DE GLORIFICATA HUMANITATE CHRISTI IN RESURRECTIONE.

POST hoc orabat Dominum ut in illo jucundissimo gaudio, quo Deo Patri laudes et gratias egit, cum in resurrectione ipsum immortalitate dotavit, etiam pro se laudes referret, pro eo videlicet quod eandem immortalitatis dotem similiter in resurrectione futura esset acceptura. Cui Dominus respondit : « Hoc modo pro te et pro quolibet meorum tam libenter ac si pro me ipso facio, quia membrorum meorum gloriam non aliam quam meam reputo : ideo quidquid membris meis honoris confertur, mihi collatum gaudeo. Sed anima illa pro qua, dum in terris est, laudes et gratias persolvo, multam exinde gloriam et gaudium in cœlis consequetur. » Cogitante etiam illa quæ esset glorificatio humanitatis Christi, qua Deus Pater Filium suum in resurrectione dotasset, ille benigne respondit : « Cordis mei glorificatio hæc erat, quod Deus Pater dedit mihi omnem potestatem in cœlo et in terra, ut essem in humanitate omnipotens sicut in divinitate, ut possem remunerare, honorare, sublimare, et omnem amorem exhibere amicis meis secundum omnem voluntatis meæ libertatem. Glorificatio quoque oculorum et aurium mearum hæc est, quod omnem indigentiam et tribulationem meorum fidelium perspicere valeo usque

De
futura
immortalitate
sua
Deum
laudare
exoptat
Mechtildis.

Humanitati
Christi
potestas
facta.

ad fundum, et omnes gemitus et desideria et preces eorum audire et exaudire. Toti etiam corpori meo hæc gloria donata est, ut sicut in divinitate ubique sum, ita etiam in humanitate, cum omnibus et singulis amicis meis ubicumque volo esse possum, quod nullus alius quantumcumque præpotens potuit, aut poterit in æternum. »

QUALITER DEUS CUM ANIMA MANEAT, ET DE CONVIVIO DOMINI.

Jesus
cum anima
sicut pater,
amicus,
sponsus
et laborum
socius.

FERIA secunda Paschæ, cum legeretur in Evangelio: *Mane nobiscum* (Luc. xxiv. 29.), illa inquit ad Dominum: « O dulcor unice, mane, quæso, mecum, quia dies vitæ meæ inclinata est usque ad vesperam. » Cui Dominus: « Ego tecum manebo, quasi pater cum filio, dividendo tecum cœlestem hæreditatem quam tibi mercatus sum meo pretioso sanguine, cum omni bono quod tibi operatus sum in terris triginta tribus annis; hæc omnia tibi proprie dabo. Secundo ero tecum quasi amicus cum amico; et sicut homo qui fidelem habet amicum, ad illum in omni necessitate confugit, illi semper adhærens, ita et tu ad me qui tibi sum amicus præ omnibus fidelissimus, semper in omnibus tutum habeas refugium; et invalidam te dimitte ad me, quia fideliter ad omnia juvabo te. Tertio tecum ero sicut sponsus cum sponsa, inter quos nulla potest esse divisio, nisi infirmitate disjungantur. Sed si tu infirmaveris, ego sum medicus peritissimus, ab omni infirmitate sanans te; et ita inter nos nulla poterit esse divisio, sed æterna copula et inseparabilis unio. Quarto, tecum manebo, velut socius cum socio; quorum si unus grave onus portaverit, statim alter onus illud tollit, et cum eo supportat. Sic ego omnia onera tua tecum portabo tam fideliter, ut omnia tibi sint levia sustinenda. »

Tunc incidit menti ejus quod aliquando dixerat illi Deus:

Ecce animam meam do tibi in sociam et ductricem ; illi omnia tua committe , et cum tristaberis , illa consolabitur te , et in omnibus fideliter juvabit te . Et ait ad Dominum : « Eia mi Domine , vita animæ meæ , ignosce mihi , dux mitissime , quod tam nobilissimam sociam , heu ! tam raro ad opera mea invitavi , nec ejus auxilium in omnibus ut debui requisivi . » Et Dominus : « Ego tibi indulgeo , et anima mea tecum manebit usque in finem vitæ tuæ , et tunc suscipiet te in illa unione qua spiritum meum in manus Patris moriens in cruce commendavi , et Patri meo cœlesti te præsentabit . »

Anima
Christi
nostræ
animæ
sociatur.

Post hæc orabat Dominum pro una persona sibi fideli et familiari , ut omnia quæ sibi dederat quasi propria , illi daret . Continuo vidit eandem in præsentia Christi stare ; et Dominus accipiens manus illius , omnia dona illa tribuit ei in propria .

Ipsa vero pro his omnibus Dominum laudare plurimum affectans , rogabat eum ut suæ cœlesti familiæ in laudem et gloriam suam convivium permagnificum præpararet . Et statim vidit paratum convivium excellentissimum , et Dominum veste nuptiali amictum , quæ erat viridis coloris aureis plena rosis ; et ait Dominus ad illam : « En ego rosa sine spina natus , multis spinis sum punctatus . » Tota ergo cœlestis familia vestibus Domini similibus erat vestita . Cum ergo nuptiæ essent paratæ , ait Dominus : « Quis in hoc convivio officium geret lusoris ? » Et cum hoc dixisset , accipiens animam in manus suas fecit eam saltare . De quo omnes convivæ novam lætitiã et augmentum gaudiorum percipientes Deo gratias retulerunt , eo quod tam jucundum se cum anima illa exhibebat . Anima vero Christum amatorem suum amplexibus stringens intimæ charitatis , ante mensam convivantium ipsum ducebat . Et vidit claritatem inenarrabilem , et mirificum splendorem a facie Domini procedere , qui totam cœlestem aulam perlustrabat , et omne

In
convivio
electorum
ludit
Christus
cum anima.

scyphos qui in illa mensa regali erant replebat. Sic ergo claritas suæ amabilis faciei facta est ipsorum satietas, gaudium et amœnitas qui ipsos satiat sine fastidio, lætificat sine termino et exultare facit in seipso. Pro tali convivio sit laus et honor Filio Virginis delicato.

DE DIE OCTAVA PASCHÆ.

In Cor
divinum
ut intret
invitatur
anima.

Post
Communionem
Dei Cordis
cor animæ
velut
massa auri
liquefacta
unitur.

OCTAVA autem die Resurrectionis Christi, vidit iterum supradictam domum, quam dum intrare vellet, duos Angelos præ foribus adstantes invenit, extensis in altum alis, ita ut in summitate alæ se invicem contingerent, suavissimum veluti cythara sonum reddentes, et hoc præ gaudio quo adventum animæ expectabant. Anima vero cum intrasset, ad pedes Domini cecidit, salutans et deosculans rosea vulnera Christi. Cum autem ad vulnus Cordis venisset, vidit ipsum apertum, in similitudine ardentis flammæ magnum emittentis vaporem. Dominus autem animam benignissime suscipiens ait : « Intra et perambula longitudinem et latitudinem divini Cordis mei : longitudinem, hoc est æternitatem bonitatis meæ ; latitudinem vero, hoc est amorem et desiderium quod ab æterno habui ad tuam salutem. Hanc longitudinem et latitudinem perambula : hoc est, proprie tibi vindica, quia vere tuum est omne bonum quod invenis in Corde meo. » Et insufflavit dicens : « Accipe Spiritum Sanctum meum. » Tunc illa beata anima Spiritu Sancto repleta de omnibus membris suis igneos radios progredi vidit, ita ut quilibet eorum pro quo oraverat radium ex ea in se susciperet. Et cum communicasset cor suum cum Dei Corde, velut massam auri in unum liquatum vidit, audivitque Dominum dicentem sibi : « Sic cor tuum in perpetuo adhærebit secundum omne desiderium et delectamentum tuum. »